

Mensen van vrede zijn Mattheüs 24.36-44

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2013

Toen mijn oudste dochter haar eerste kind verwachtte, was zij erop voorbereid allerlei problemen het hoofd te bieden. Ochtendmisselijkheid, een groeiende buik, het ongemak van niet weten hoe je comfortabel moet zitten, lopen of slapen.

Maar wanneer we iets groots verwachten, zijn we bereid veel moeilijkheden te verdragen. We dragen ze zelfs met vreugde. Kijk maar naar onze kinderen wanneer hun verjaardag of Sinterklaas in aantocht is. De verwachting van een heleboel cadeaus maakt hen enthousiast. Hoop op wat komen gaat, is een krachtige drijfveer in ons leven.

De advent is begonnen en wij zien uit naar de komst van Jezus Christus. Wij herbeleven niet alleen de verwachting van Gods volk van tweeduizend jaar geleden, toen het uitzag naar de eerste komst van God naar deze wereld als een kind. Wij wachten ook op Zijn geweldige terugkeer naar deze wereld, om alle dingen te vernieuwen, ook ons leven.

1. Het licht komt

Paulus zegt in zijn brief aan de Romeinen. „De nacht is ver gevorderd en de dag is nabijgekomen.” In het Evangelie dat wij vanmorgen hebben gelezen, zien wij hoe Jezus Zijn volgelingen voorbereidt op Zijn terugkeer. Daarop doelt Paulus, op de terugkeer van onze Heere Zelf. Wij verwachten Zijn heerschappij. Wij verwachten dat Hij vrede zal brengen.

Dat is altijd de hoop van Gods volk geweest. Op een dag.

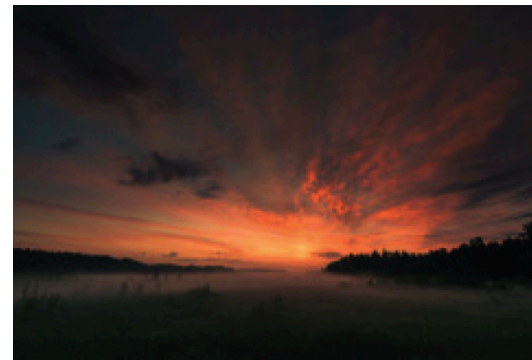
Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.

Dat is, in heel aardse, menselijke bewoordingen, waar wij op hopen. Dat God ons vrede brengt.

Jezus zal ons niet alleen vrede brengen. Hij is onze vrede. Zijn aanwezigheid brengt volmaakte vrede wanneer Hij komt. Het is de schoonheid van Gods eigen aanwezigheid die alles zal veranderen.

Moeten wij niet-christenen verwijten dat zij niet op onze Heere wachten? Natuurlijk niet. Waarom zouden zij? Als je God niet kent, Vader, Zoon en Heilige Geest in Zijn schoonheid, waarom zou je dan vol verlangen op Hem wachten? Jezus waarschuwt Zijn volgelingen. Ons.

Hij waarschuwt degenen die beter zouden moeten weten. In enkele woorden schetst onze Heere Jezus Christus de ongevoeligheid en zorgeloosheid van Zijn eigen volgelingen ten aanzien van de dingen van God.

Het is zo gemakkelijk om belangrijker te vinden wat we eten en drinken en hoe we ons kleden. We maken ons meer zorgen over het vinden van de juiste echtgenoot of echtgenote. We maken ons druk over de dingen die we voor onze ogen zien. Maar zo kunnen we gemakkelijk de dingen over het hoofd zien die er werkelijk toe doen en die veel belangrijker zijn.

Ons eeuwige lot is zoveel belangrijker dan dit tijdelijke leven.

Ik geloof dat wij allemaal de neiging hebben te vergeten dat onze Heere op een dag terugkomt om deze wereld tot een volmaakte plaats te maken. En Jezus, de goede Herder Die Hij is, waarschuwde Zijn beste vrienden, Zijn discipelen. Vergeet het niet. Wees wakker. Blijf waakzaam. Hij weet dat wij de neiging hebben ons meer te richten op de meter weg die voor ons ligt dan op het licht aan het einde van de weg.

2. Leven in het licht van de toekomst

Als je over een donkere weg loopt, is het verleidelijk om naar beneden te kijken, bang voor iedere steen en iedere kuil. Maar wanneer we vooruitkijken, wanneer we in de verte kijken, lopen we juist beter en raken we niet de weg kwijt. Kijk naar het licht dat komt. En wanneer we dat doen, ervaren we licht op de plaats waar we zijn. De bron van het licht kan nog ver weg zijn, maar de eerste stralen van de opgaande zon bereiken ons al.

Wij weten dat Jezus op een dag komt, maar Hij is nu al in ons midden. Hij is Immanuel, God met ons. De toekomst breekt al door in ons huidige leven. Onze Heere is hier. Hij is hier om voor ons te zorgen, ons te zegenen en ons te leiden.

Omdat wij weten dat Hij vrede zal brengen, kunnen wij Zijn vrede vandaag al tot op zekere hoogte ervaren. De Vredenvorst is al in ons midden. En zoals Hij vandaag in ons midden is, zo is alles wat Hij ons eens zal brengen in zekere zin nu al bij ons. Wij verwachten dat Hij over deze aarde zal regeren, maar vandaag regeert Hij al in het leven van hen die Zijn komst in de verte kunnen zien.

Jesaja beschrijft dat het volmaakte Koninkrijk zal komen. Vanuit Jeruzalem zal het Woord van de Heere uitgaan. De volken zullen op een dag hun wapens neerleggen en de Heere dienen. Met die toekomst voor ogen zegt Jesaja.

Kom, huis van Jakob, en laten wij wandelen in het licht van de HEERE.

Ik geloof dat de schrijvers van het Nieuwe Testament probeerden te laten zien hoe deze toekomst in zekere zin al bij ons is. Jezus en Zijn apostelen verkondigden het Woord van de Heere in de tempel, en de volken sloten zich daarbij aan. Van overal kwamen mensen om onze Heere te volgen en in Zijn licht te wandelen.

De apostel Paulus volgt dezelfde redenering. Omdat de nacht ver gevorderd is en de dag nabij is, moeten wij vandaag de werken die bij de duisternis horen afleggen en al leven naar het licht dat komt. Hij zegt. „Bekleed u met de Heere Jezus Christus”, alsof Hij een mantel is, en leg alles af wat niet overeenkomt met Zijn wil.

Omdat wij verwachten dat Hij op een dag alles volmaakt zal doen, over de hele wereld, lopen wij daar vandaag al op vooruit door vandaag te doen wat Hij eens volkomen tot stand zal brengen. Wij luisteren naar Zijn Woord. Wij zijn mensen van vrede. Wij zijn vredestichters. Dat is een centraal kenmerk van Zijn komst en daarom behoort het ook een centraal kenmerk van ons leven vandaag te zijn.

Deze wereld zal op een dag in vrede leven met God en met zichzelf. Daarom leven wij vandaag in vrede met God en met alle mensen en zetten wij ons actief in om vredestichters te zijn in onze gezinnen, onder onze vrienden, in de kerk, op ons werk, op school en in deze wereld. Vrede stichten houdt ook in dat wij over het Evangelie spreken. De meest fundamentele vrede is het herstel van de verhouding van de mens met God. Alleen dat helpt ons werkelijk in vrede te zijn met onszelf en met anderen.

Vrede stichten is geen levenswijze voor mensen die het graag gemakkelijk hebben. Het is een levenswijze voor helden. Voor mensen die bereid zijn hun eigen leven op het spel te zetten ter wille van het welzijn van anderen. Als wij een brug willen zijn tussen mensen en God, en een brug tussen mensen onderling, zullen wij pijn lijden. Over bruggen wordt gelopen. Maar het is de moeite waard, omdat het past bij Gods toekomst.

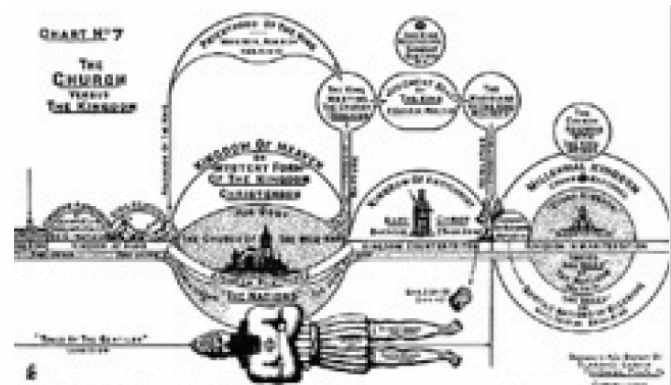
3. Blijf wakker

Maar het is zo gemakkelijk om te ontspannen en zorgeloos te worden. Misschien omdat dat minder pijn doet. Het kan tijdelijk aantrekkelijk lijken om God en Zijn komende Koninkrijk te vergeten, want dan kunnen we ook de aanspraken, de geboden, het Woord van God en de verwachtingen van de Koning vergeten.

Wij moeten waakzaam blijven. Jezus legt Zijn discipelen uit dat het moment van Zijn terugkeer volkomen onverwacht zal komen. Zowel voor hen die in Hem geloven als voor hen die niet in Hem geloven, zal Zijn komst onverwacht zijn. Wij weten niet wanneer dit zal gebeuren. Ja, wij zien de dageraad, maar dit is een visioen dat wij delen met de kerk van alle tijden. Samen met alle gelovigen zien wij het licht aan de horizon.

Weten dat Hij komt, is geen reden om berekeningen te maken of ons over te geven aan allerlei bespiegelingen over de eindtijd. Te veel mensen verdienen hun geld met onzin over de toekomst. Wij weten niet wanneer of hoe onze Heere zal ingrijpen. De wetenschap dat Hij komt, is geen reden voor berekeningen, maar voor een verandering van levenswijze.

Origenes sprak hierover wijze woorden. Hij schreef in zijn commentaar op Mattheüs:

Allen die naar de diepten van het Evangelie luisteren en ernaar leven, hechten er weinig waarde aan of het einde van de wereld plotseling en in één keer zal komen of geleidelijk en stap voor stap. In plaats daarvan houden zij slechts voor ogen dat het einde of de dood van ieder mens zal komen op een dag en een uur die hem onbekend zijn en dat de dag over ieder van ons zal komen als een dief.

Onze Heere houdt ons waakzaam door ons niet te vertellen wanneer Hij terugkomt of wanneer wij persoonlijk voor onze Heere moeten verschijnen. Hij wil dat wij leven alsof iedere dag de laatste kan zijn. Wij moeten altijd het goede doen en ernaar streven het beter te doen. Leven zonder waakzaamheid brengt ellende. Het betekent dat wij geloven in het idee dat er nog tijd genoeg is.

Er is een fabel over drie beginnende duivels die naar de aarde kwamen om hun opleiding af te ronden. Zij spraken met Satan, de vorst van de duivels, over hun plannen om mensen te verleiden en ten onder te laten gaan. De eerste zei. „Ik zal hun vertellen dat er geen God is.” Satan zei. „Dat zal niet veel mensen misleiden, want zij weten dat er een God is.” De tweede zei. „Ik zal de mensen vertellen dat er geen hel is.” Satan antwoordde. „Daarmee zul je niemand misleiden. Mensen weten nu al dat er een hel is voor de zonde.” De derde zei. „Ik zal de mensen vertellen dat er geen haast is.” „Ga”, zei Satan, „en je zult duizenden mensen te gronde richten.”

De gevaarlijkste van alle misleidingen is de gedachte dat er nog tijd genoeg is. Het Evangelie draagt een diep besef van urgentie in zich. Maar de dringendheid om Christus met heel ons leven te gehoorzamen betekent niet dat wij buitengewone dingen moeten doen. Wij moeten altijd ons gewone werk doen, of dat nu op de werkplek is of thuis. Wij zijn geroepen om buitengewone dienaren te zijn in onze gewone omstandigheden.

Hebt u opgemerkt met wat voor activiteiten de volgelingen van Jezus bezig waren in Zijn waarschuwende woorden? Sommigen zouden op het land werken. Anderen zouden thuis graan malen. De volgelingen van Jezus zijn bezig met alledaagse activiteiten. In die omstandigheden worden zij door God geroepen. In die omstandigheden dienen zij Hem. In die omstandigheden wordt over hun eeuwige geluk of hun straf beslist.

Dit laat ons eigenlijk zien dat het eten, drinken en trouwen waar Jezus eerder over sprak, op zichzelf niet verkeerd is. Die dingen zijn goed. Ze zijn zelfs Gods wil voor ons, zolang wij ze maar vanuit het juiste perspectief bezien.

Zolang wij er niet zo volledig in opgaan dat wij de eeuwigheid vergeten. Uw gewone werk is voor God niet onbelangrijk. Eten, drinken en trouwen zijn goed. Werken als boer, werken in uw huis, dat zijn allemaal gewone terreinen van het leven waarop God van u verwacht dat u Hem trouw bent en waarop Hij wil dat u vooruitloopt op Zijn komst. Door over Hem te spreken en door een vredestitcher te zijn.

Uw gewone dagelijkse werk of uw studie doet ertoe voor Hem. Hij wil dat u voor uw kinderen zorgt en uw huis repareert. Dat u gitaren bouwt, muziek geeft, de

leiding hebt over de onderbouw van een school. Dat u een goede advocaat bent, de boekhouding goed doet of uw huis schoonmaakt. Dat is het terrein waarop u God dient. En op dat terrein vraagt Hij ons, naar mijn overtuiging, bovenal om onze toewijding aan God en aan onze medemens te laten zien door evangelisten en vredestitchers te zijn.

Wanneer wij het licht van onze Heere God aan de horizon zien, verlicht Hij ons nu al. Maar wij zien het alleen en worden alleen verlicht wanneer onze ogen wijd open zijn. Blijf daarom wakker.

En vraag u af hoe u, in het licht van alles wat komen gaat, deze week het licht van God zult verspreiden in uw gewone omgeving. Neem opnieuw het besluit om een dienaar van het Evangelie van de vrede te zijn.

+ In de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Amen.